

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 7de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Hansen: Det er igen en vildledende Fortolkning af det, som er sket.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Zahle: Jeg synes, at det ikke er mere end rimeligt, at det ærede Medlem fra Lejre (Ole Hansen), saaledes som han i det hele er stillet i denne Sag, giver Besked om, hvordan det forholder sig paa dette Punkt.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 7de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Hansen: Den Besked skal blive given og er for Resten bleven givet ved Kriminalretten.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Zahle: Da det ærede Medlem ikke er sigtet ved Kriminalretten, og der ikke er nogen Sag mod ham ved Kriminalretten, og da det derfor ikke kan ventes, at der fældes nogen Dom over det ærede Medlem i nogen nær Fremtid ved Kriminalretten, synes jeg, det ikke er mere end naturligt, at dette Spørgsmaal, der har en saa stor offentlig Interesse, bliver besvaret her i Salen paa den nu givne Foranledning.

Indenrigsministeren (Berntsen): Da jeg overtog mit Embede som Indenrigsminister, havde Den sjællandske Bondestands Sparekasse paa Sparekasseinspektørens Foranledning været lukket i omtrent en Maaned, og jeg havde da Valget mellem eet af to: enten straks at overgive Sparekassen til Konkursbehandling med alle deraf flydende Følger eller nøje at overveje, om ikke der var en Mulighed for at træffe Foranstaltninger til Genrejsning af Den sjællandske Bondestands Sparekasse. Jeg valgte det sidste, og jeg skal sige hvorfor. Jeg mente, at jeg derved var i fuld Overensstemmelse ikke blot med enkelte Grupper eller enkelte Partier her i Salen, men med hele dette Ting. Det kan ikke nægtes, hvad der ogsaa allerede er gjort opmærksom paa, at da vi den

1. Oktober forrige Aar forhandlede adskillige Forslag til Beslutning af dette Ting, indeholdt alle disse Forslag, fra hvilken Lejr de end kom, og fra hvilket Parti de end skrev sig, et Tilsagn om, at man var villig til at yde sin Medvirksomhed til at mildne Følgerne af den Ulykke, der var indtruffen ved Albertis Bedragerier. Jeg er da kommen til den Overbevisning, at det virksomste Middel til at mildne disse Følger er ikke at lade Sparekassen gaa fallit, men at genrejse den. Og det er det, som har foranlediget mig til, efter at indgaaende Undersøgelser ere foretagne, at fremsætte de Forslag for Folketinget, der nu foreligge paa Tingets Bord.

Dernæst saa jeg, med hvilken Iver den sjællandske Befolkning tog sig for at tegne en ny Garantikapital for at tilvejebringe Muligheden for en Genrejsning af Sparekassen, og jeg vil derom sige, at i Modsætning til, hvad jeg har følt ved Møder, der have været afholdte andre Steder om lignende Kalamiteter, har det i høj Grad imponeret mig ved de sjællandske Bønders Forhandlinger om denne Sag at iagttage den Ro og Værdighed, hvormed disse førtes, og jeg har sagt til mig selv: Det er en Befolkning, som er værdig til, at man tager Hensyn til dens Ønske om en Genrejsning af en Institution, der har haft saa stor Betydning for den gennem en lang Aarrække.

Men endelig har jeg ved at se til Bunds i denne Sag faaet Øjet op for de Ulykker og Kalamiteter, der vilde resultere af, at Den sjællandske Bondestands Sparekasse gik fallit. Her er Anledning til en Række af Processer, hvor mange kan jeg ikke sige, men sagkyndige Folk have sagt, at der er Anledning til Processer i Tusindvis, fordi der er et indviklet Forhold mellem Eksportforeningen og Sparekassen, og fordi der indenfor Eksportforeningen selv er højst forskellige Meninger om, hvorledes de forskellige Mejerier ere stillede i Spørgsmaalet om Foreningens Gæld. Her har altsaa for mig været særlige Grunde til at fremsætte disse Forslag.

Jeg har kaldet det en Landsulykke, hvis Sparekassen gik fallit, det vilde drage mange sørgelige Følger i økonomisk Henseende efter sig. Hvor lidt Samfundsfølelse der end kommer til Udbrud til daglig, fordi enhver da raaber paa sit, og enhver taler om sine Interesser, er det dog heldigvis saaledes, at naar en Ulykke rammer en Landsdel, vises der almindelig Medfølelse over hele Lan-